

РЕШЕНИЕ

№ 39619

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **5098** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано по жалба на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], област С. З., [улица], срещу Ревизионен акт №Р-22002217000594-091-001 от 28.05.2018 г. и Ревизионен акт за поправка на РА №П-16002418105354-003-001 от 13.06.2018 г., издадени от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърдени с Решение № 1856 от 30.11.2018 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 1 324 252.10 лв. и са определени лихви за забава в размер на 479 390,15 лв., или общо в размер на 1 803 642.25 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на закона и съществени процесуални нарушения. Оспорва изводите на ревизионния екип за наличие на основание по чл.68, ал.1, вр. чл.6 от ЗДДС да се откаже право на приспадане на данъчен кредит (ДК) по фактури, издадени от посочени в РА доставчици. Твърди се липса на мотиви, свързани с извършена от ревизираното лице данъчна измама. Сочи наличие на документална обосновааност на доставките по смисъла на ЗАДС и ППЗАДС. Наведжа доводи от разпоредбата на чл.118, ал.11, т.1 от ЗДДС, съгласно която данни в ИС „Контрол на горивата“ не се подават от доставчика и получателя за доставки на течни горива под режим отложено плащане на акциза (Р.). Твърди, че преди извършване на претърсване и изземване по ДП №7/2015 г. и пр. пр. № 486/2015 г. е разполагал с целия обем от търговска документация в оригинал, доказваща реалността на доставките, която документация е предал по наказателното производство на 18.05.2015 г. Оспорва констатациите на ревизиращия екип, че по

посоченото досъдебно производство се съдържа „малка част от документите в оригинал“ и счита, че те са в противоречие с протокол № BG00300PK-ПП1/06.01.2016 г. на Агенция „Митници“. Твърди, че е водена счетоводна документация съобразно чл.73 и чл.74 от ЗАДС, но същата не е съхранена не по негова вина. Поддържа, че всички ВОП от Румъния са документирани по надлежен начин. Излага подробни съображения относно наличието на реални доставки на стоки. Претендира за отмяна на РА и присъждане на разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. М.. Претендира юрисконсултско възнаграждение в хипотезата на чл.161, ал.3 от ДОПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед № Р-22002217000594-020-001 от 02.02.2017 г. е възложено извършването на ревизия на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 01.03.2014 г. до 31.03.2015 г., в 3-месечен срок, считано от връчване на ЗВР на 28.04.2017 г., т.е. в срок до 28.07.2017 г. Със ЗИЗВР №Р-22002217000594-020-002 от 20.07.2017 г. срокът е продължен до 28.08.2017 г. На основание чл. 34, ал. 1 от ДОПК, във връзка с открита процедура за обмен на информация с друга държава членка на Европейския съюз /ЕС/ е издадена Заповед №Р-22002217000594-023-001 от 11.08.2017 г., връчена електронно на 05.10.2017 г., за спиране на ревизионното производство. Възобновено е със Заповед №Р-22002217000594-143-001 от 23.02.2018 г., връчена електронно на 26.03.2018 г., с която е определен срок за завършване на ревизията до 12.03.2018 г., при което правилно е съобразен 17-дневният срок, останал до спиране на ревизията на 11.08.2017 г. до 28.08.2017 г. Със ЗИЗВР №Р-22002217000594-020-003 от 08.03.2018 г., срокът е продължен до 10.04.2018 г., което е общият 5-месечен срок по чл.114, ал.1 и ал.2 от ДОПК.

Всички заповеди в хода на ревизионното производство са издадени от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК с т.17 от Заповед №РД-01-369 от 30.03.2016 г. и т.16 от Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника удостоверения от доставчика на електронни услуги на л.29-4, л.537-555 от делото, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи (КЕП). Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002217000594-092-001 от 20.04.2018 г., връчен електронно на 30.04.2018 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение вх. №74-00-43 8#7 от 14.05.2018 г., което е обсъдено от органите по приходите и е преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ № Р-22002217000594-091-001 от 28.05.2018 г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и П. Н. Г., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията. РА е връчен на 11.06.2018 г. по електронен път.

С ревизионния акт на жалбоподателя са установени задължения за донасяне за данък върху добавената стойност в размер на 1 324 252,10 лв. и задължения за лихви в размер на 479 315,20 лв. Във връзка с констатирана очевидна фактическа грешка, изразяваща се в невключени лихви в размер на 75,30 лв. в Таблица 1 на РА, дължими съгласно справка в данъчно-осигурителната сметка на дружеството за несвоевременно внесен данък по ЗДДС за част от ревизираните периоди, е издаден Ревизионен акт за поправка на РА №П-16002418105354-003-001 от 13.06.2018

г. Същият е връчен електронно на 23.07.2018 г.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК и е възложена в изпълнение на Решение №32 от 10.01.2017 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен РА №Р-22221815001434-091-001 от 20.06.2016 г., издаден от Р. Г. Я. - орган, възложил ревизията и Е. Б. М. - ръководител на ревизията.

Установено е при ревизията, че през ревизираните периоди дейността на жалбоподателя е закупуване, съхранение и продажба на едро и дребно на газ пропан-бутан. Дружеството има издаден лиценз за управление на данъчен склад, находящ се в [населено място], [улица], нает по договор, сключен с „АРДЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]

Предвид установеното при първата ревизия, а именно, че цялата документация на жалбоподателя е иззета от Специализирана прокуратура, в хода на повторната ревизия не са връчвани искания за представяне на документи. Вместо това е изпратено писмо до прокуратурата, с което е изискан достъп до доказателствата и проведените разпити на физически лица по Досъдебно производство №7/2015 г. и Прокурорска преписка №486 от 16.10.2014 г. На ревизиращия екип е осигурен достъп за проверка на документите, във връзка с което на 28.07.2017 г. е направено посещение в Специализирана наказателна прокуратура. За резултата е изготвен Протокол №0809320 от 28.07.2017 г. На основание чл. 45 от ДОПК е иницирирана насрещна проверка на „Т. А. ТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. За резултата е изготвен Протокол за извършена насрещна проверка №П-22002317129725-141-001 от 27.02.2018 г.

С Протоколи №0815387 от 26.03.2018 г. и №Р-22002217000594-ППД-001 от 27.03.2018 г. са приобщени документи от данъчното досие на жалбоподателя, събрани при предходната ревизия на дружеството, приключила с РА №Р-22221815001434-091-001 от 20.06.2016 г.

В изпълнение на указанията, дадени с Решение №32 от 10.01.2017 г. на директора на дирекция ОДОП С., по реда на Регламент /ЕС/ №904/2010 г. на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност /Регламент №904/2010 г./ са изпратени молби за административно сътрудничество до компетентните органи на държавите-членки относно доставчиците на ревизираното лице. В отговор на отправени запитвания до компетентните власти в Република Румъния са получени отговори относно част от доставчиците на жалбоподателя, както следва:

-референтен номер VAT BG 025263 RO 2072 20171005 AF RI R в отговор на запитване относно доставчика „БЪЛГАРИЯ ХИТТРЕЙД“ ЕООД;

-референтен номер VAT BG 025265 RO 2075 20171013 AF RI R в отговор на запитване относно доставчика „ПРАЙМ ДЕВЕЛОПМЕНТС“ ЕООД;

- референтен номер VAT BG 025304 RO 2205 20171016 AF RI R в отговор на запитване относно доставчика „БЪЛГЕРИЪН АГРОУЪРЛД“ ЕООД.

С Протокол № 0780713 от 10.08.2017 г. са приобщени отговори от румънските данъчни власти с референтни номера, както следва: VAT BG 018272 RO 2081 20150902 AF RI R относно доставчика „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД и VAT RO 4077 BG 019822 20151214 AF RI относно доставчика „ГОЛД СТАР АГРОТРЕЙД“ ЕООД.

Въз основа на данни от информационна система „Контрол на горивата“ на НАП е направена съпоставка между данните за движение на горивата, декларирани от жалбоподателя и тези, декларирани от неговите клиенти и доставчици. Констатирани са липси на данни и несъответствия. Например за ревизираните периоди дружеството е декларирало облагаеми доставки на територията на страната към 17 клиента, а е издало единен данъчен документ /ЕДД/ на четири от тях. За останалите извършени продажби в информационна система няма данни.

Освен това е установено, че част от издадените фактури не са отразени в дневниците за продажби

на жалбоподателя за периодите на издаването им, каквото е изискването на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС, а в следващи данъчни периоди. За неначисления в срок данък с РА са определени задължения за лихви общо в размер на 2 083,03 лв.

След анализ на доказателствата, събрани в хода на ревизията и приобщените такива органите по приходите са отказали на задълженото лице право на приспадане на данъчен кредит, поради липса на предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Приели са за недоказано реалното извършване на доставки на стоки и услуги по фактури, доставчици и периоди, описани подробно в РД и РА.

I. Във връзка с фактурираните доставки на гориво ревизиращите са отказали на жалбоподателя право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 1 075 279,84 лв. по фактури, издадени от:

1. „ПРАЙМ ДЕВЕЛОПМЕНТС“ ООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 117 324,84 лв. за периодите март, април и май 2014 г. Фактурите са с предмет - аванс, газ пропан-бутан, материали.

2. „ГОЛД СТАР АГРОТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 184 558,57 лв. за периодите юни, юли, август и септември 2014 г. Фактурите са с предмет - гориво и газ пропан-бутан.

3. „БЪЛГЕРИЪН АГРОУЪРЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 216 364,80 лв. за периодите септември, октомври, ноември и декември 2014 г. Фактурите са с предмет - гориво.

4. „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 336 195,46 лв. за периодите декември 2014 г., януари и февруари 2015 г. Фактурите са с предмет - гориво /газ пропан-бутан/.

5. „БЪЛГАРИЯ ХИТТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], отказано право на данъчен кредит в размер на 101 703,52 лв. за данъчен период месец март 2015 г. Фактурите са с предмет - гориво.

6. „ЛИДЕР КАРС БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 28 879,56 лв. за данъчен период месец септември 2014 г. Фактурите са с предмет - гориво.

7. „ЕВРО ОЙЛ 2013 БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /понастоящем с наименование „БЛЕК ГОЛД БГ“ ЕООД/ - отказано право на данъчен кредит в размер на 90 253,09 лв. за периодите септември и октомври 2014 г. Фактурите са с предмет - гориво.

Във връзка с издателите на фактури, с предмет гориво - „ПРАЙМ ДЕВЕЛОПМЕНТС“ ООД, „ГОЛД СТАР АГРОТРЕЙД“ ЕООД, „БЪЛГЕРИЪН АГРОУЪРЛД“ ЕООД, „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД и „БЪЛГАРИЯ ХИТТРЕЙД“ ЕООД, ревизиращите са установили идентични факти и обстоятелства, а именно:

Установено е, че дружествата са deregистрирани по ЗДДС на основание чл. 176 от ЗДДС - във връзка с данъчни нарушения. В периодите от регистрацията им по ЗДДС до deregистрацията им по ЗДДС жалбоподателят е единственият им клиент на територията на България. От страна на жалбоподателя са представени или са присъединен от данъчното досие на лицето съпътстващи документи към спорните фактури, включително административни документи за стоки, предмет на облагане с акциз, кантарни бележки, приемо-предавателни протоколи, инвойс фактури, издадени от чуждестранни доставчици, протоколи за качество, декларации за съответствие, международни товарителници /ЧМР/, сключени между ревизираното лице и доставчиците договори за складиране на акцизни стоки и договори за продажба. В мотивите на РД са конкретизирани фактурите, към които липсват съпътстващи документи или представените са с непълно съдържание.

Въз основа на представената документация ревизиращите са установили, че като място на

товарене са вписани държавите по регистрация на чуждестранните доставчици, а като място на разтоварване - складова база на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД. От представените ЧМР е установено, че изпращачи са румънските дружества, а получател е „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД, с място на получаване в [населено място]. В клетка 24 на товарителниците /получател/, фигурира подпис, върху който има печат на ревизираното дружество.

Не са представени доказателства за движение на стоките от доставчиците към жалбоподателя и не е установено предаване на пратките, посочени в приложените декларации за съответствие. При направена проверка в информационна система „Контрол на горивата“ ревизиращите са констатирани, че задълженият субект не е декларирал получени горива от спорните доставчици, а те от своя страна също не са декларирали данни за доставени горива на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД, каквото е изискването на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС.

Въз основа на присъединените документи от първата ревизия на задълженото лице е установено, че при направените им насрещни проверки доставчиците не са открити на адресите за кореспонденция и не са представили доказателства.

При проведената процедура по обмен на информация чуждестранният доставчик - BULROM GAS IMPEX Sri, Румъния, VIN RO14012009 е заявил, че има сключени договори с доставчиците на гориво и че е извършил доставките до склад на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД. Като превозвачи са посочени дружествата „Т. А. ТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ВИ СИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „КОЛЛАТ“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Посочил е, че кореспонденцията с дружествата-доставчици е извършвана по електронен път. От името на всички дружества търговската кореспонденция е водена от г-н Г. Г. Х., ЕГН [ЕГН].

Във връзка с изпратени при предходната ревизия искания за разкриване на банкова тайна и решения на Софийски районен съд, при проверка на банковите сметки на доставчиците е констатирано, че постъпили от жалбоподателя суми са превеждани за разплащане на газ към чуждестранните доставчици „BUTAN GAS R.“, VIN R08297854 и „БУЛПРИМ ГАЗ И.“, Румъния и „К. ГАЗ“, Гърция.

Органите по приходите са приели, че представените от ревизираното лице и присъединени в хода на ревизията документи не доказват реално извършване на доставки между жалбоподателя и спорните контрагенти, а фактически се касае за доставки между ревизираното лице и чуждестранните контрагенти. Съобразено е и това, че „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД има материална, кадрова и техническа обезпеченост със собствен ресурс да извършва ВОП на гориво и да съхранява същото, за което разполага с нает данъчен склад и има 18 лица, назначени по трудов договор. В подкрепа на горния извод са посочени и конкретни факти и обстоятелства, констатирани във връзка с отделните доставчици.

Във връзка с „ПРАЙМ ДЕВЕЛОПМЕНТС“ ООД в хода на ревизията с Протокол №0485315 от 19.02.2016 г. е присъединен издаден на това дружество РА № 2211-1403942- 091-001 от 23.02.2015 г. за извършена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 01.03.2015 г. до 31.05.2015 г. Установено е, че в процеса на тази ревизия от субекта не са представени никакви документи. Начисленият данък е приет за дължим на основание чл. 85 от ЗДДС. С протокол №0485316 от 31.03.2016 г. са присъединени два протокола от проведен разпит на В. В., същият на длъжност шофьор в „Т. А. ТРАНС“ ЕООД, сочен и като пълномощник, опериращ с банковите сметки на „ПРАЙМ ДЕВЕЛОПМЕНТС“ ООД. Лицето е заявило, че не е осъществявало дейност от името на това дружество.

По отношение на „ГОЛД СТАР АГРОТРЕЙД“ ЕООД към документите от процесната ревизия са присъединени протоколи за проведен разпит на представляващата дружеството - Н. Ш. К. и на пълномощника В. В. /същият на длъжност шофьор в „Т. А. ТРАНС“ ЕООД/. Лицата са заявили, че

не са осъществявали дейност от името на „ГОЛД СТАР АГРОТРЕЙД“ ЕООД. Н. Ш. К. е дала обяснение, че е неграмотна. С Протокол №0485315 от 19.02.2016 г. е присъединен Ревизионен акт №Р-22221014000517-091-001 от 24.04.2015 г. за резултата от извършена ревизия на „ГОЛД СТАР АГРОТРЕЙД“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 30.05.2014 г. до 30.09.2014 г. По отношение на фактурираните от дружеството доставки е посочено, че няма доказателства да са реално извършени и начисленият данъкът е приет за дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

Във връзка с „БЪЛГЕРИЪН АГРОУЪРЛД“ ЕООД е присъединен протокол от разпит на управителя - Р. Г. Н., проведен в хода на досъдебно производство №7/2015 г. Същата е заявила, че не знае да е собственик на това дружество. Констатирано е, че на доставчика е извършена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС с обхват от 24.06.2014 г. до 23.01.2015 г. За резултата е издаден Ревизионен акт №Р-22221415006565-091-001 от 18.02.2015 г. В хода на ревизията дружеството не е представило документи. Начисленият данък е приет за дължим на основание чл. 85 от ЗДДС, като е направен извод за липса на доказателства за реално извършвана икономическа дейност.

Във връзка с „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД в хода на ревизията са присъединени протоколи от проведени разпити на лицата Б. А. К., вписан като представляващ спорния доставчик и на В. В., като упълномощено лице да се разпорежда със средствата по банковите сметки на „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД и едновременно с това посочено, като заемащо длъжност шофьор в „Т. А. ТРАНС“ ЕООД. При проведените им разпити лицата са заявили, че не са осъществявали дейност от името на това дружество, а представляващият го е обяснил, че е неграмотен.

Във връзка с „БЪЛГАРИЯ ХИТТРЕЙД“ ЕООД е установено, че както при първата ревизия, така и в повторната, жалбоподателят не е представил фактури, издадени от този доставчик, нито съпътстващи документи, освен Договор за складиране на акцизни стоки от 27.02.2015 г. Приходните органи са приели, че за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит не е налице предпоставката по чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

По отношение на издателите на фактури, с предмет гориво, във връзка с които жалбоподателят не е представил договори за складиране на акцизни стоки, а именно - „ЕВРО ОЙЛ 2013 БГ“ ЕООД /понастоящем с наименование „ЕЛЕК ГОЛД БГ“ ЕООД/ и „ЛИДЕР КАРС БГ“ ЕООД, е констатирано, че липсват оригинални документи, обективиращи доставки от тези дружества. В хода на повторната ревизия е присъединен издаден на „ЕВРО ОЙЛ 2013 БГ“ ЕООД /понастоящем с наименование „БЛЕК ГОЛД БГ“ ЕООД/ Ревизионен акт №Р-22221915001429-091-001 от 18.11.2015 г. за установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 01.09.2014 г. до 31.03.2015 г. Ревизията е проведена със съдействието на отдел „Оперативни проверки“ при ТД на НАП С. и Главна дирекция „Криминална полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи. Представляващият „ЕВРО ОЙЛ 2013 БГ“ ЕООД - К. Т. Я., ЕГН [ЕГН], е дал обяснение, че през 2014 г. е станал собственик на дружество, без да знае името му, не знае какъв е предмета на дейност, къде се води счетоводството и как се осъществяват разплащанията.

Във връзка с „ЛИДЕР КАРС БГ“ ЕООД към документите на ревизията е присъединен издаден на доставчика Ревизионен акт №Р-22221014001888-091-001 от 16.02.2016 г. за установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 26.05.2014 г. до 30.09.2014 г. Ревизията е проведена по данни от информационната система на НАП, тъй като

дружеството не е представило никакви документи. Ревизиращите са приели, че липсва реална икономическа дейност и извършени доставки, съответно начисленият данък е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

В хода на процесната ревизия е направена насрещна проверка на превозвача „Т. А. ТРАНС“ ЕООД, приключила с Протокол за извършена насрещна проверка №П-22002317129725-141-001 от 27.02.2018 г. Констатирано е, че в отговор на връчено искане за представяне на документи дружеството е депозирало такива в деловодството на ТД на НАП С. с вх. №74-00-438 от 11.08.2017 г., а именно извлечение от главна книга и оборотна ведомост и копие от протокол за претърсване и изземване от 18.05.2015 г. Дадено е писмено обяснение, че не могат да бъдат представени други документи, тъй като цялата документация и електронната техника са иззети от Специализирана прокуратура.

Въз основа на данни от информационната система на НАП е установено е, че в дневниците за покупки на жалбоподателя са включени издадени от превозвача фактури с предмет - услуга, транспортна услуга, транспорт на горива, наем бензиностанция. За финансовите 2014 г. и 2015 г. „Т. А. ТРАНС“ ЕООД е посочило в годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ вид на извършваната дейност - товарен автомобилен транспорт. За целта е имало наети лица на длъжност шофьор цистерна, ръководител транспорт, ръководител група транспорт, водач открита платформа. Установено е, че има заведени активи - недвижими имоти и моторни превозни средства.

При тази фактическа обстановка и предвид събраните и проверени доказателства органите по приходите са направили извод, че се касае за фиктивно фактуриране, **при което реално доставките са извършени между чуждестранните дружества и жалбоподателя.** Посочено е, че същият недобросъвестно е декларирал ползване на право на приспадане на данъчен кредит по фактури, за които му е известно, че не обективират реални сделки. Съответно за признаване на правото на кредит по тези фактури не са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС.

II. Във връзка с фактурираните доставки на услуги - реклама, наем, строително - монтажни работи /СМР/, ревизиращите са отказали на жалбоподателя право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 278 338,00 лв. по доставчици, както следва:

1. „МИЛЕНИУМ ГОЛД ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 16 998,00 лв. за данъчен период месец декември 2014 г. Фактурите са с предмет - услуга, рекламни материали. Установено е, включително след проверка на иззетата от Специализирана прокуратура документация на жалбоподателя, че не са налице оригинални документи, издадени от посочения доставчик. При направената в предходната ревизия проверка на доставчика, същият не е открит на адреса за кореспонденция и не е отговорил на връченото му искане за представяне на документи. Констатирано е, че на „МИЛЕНИУМ ГОЛД ТРЕЙД“ ЕООД е извършена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС за периода от 17.11.2014 г. до 31.12.2014 г. и е издаден РА №Р-22221015000877-091-001 от 23.10.2015 г. Установено е, че дружеството няма технически и кадрови потенциал и не доказва реално извършване на търговска дейност. Начисленият ДДС е приет за дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

2. „ИМПЕРИУМ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в

размер на 40 000,00 лв. за данъчен период месец март 2014 г. Фактурите са с предмет - услуга, полагане на павета, монтаж на бордюр, монтаж на билборд, полагане на бетонова мазилка.

По реда на чл. 32 от ДОПК на доставчика е връчено искане за представяне на документи, но такива не са представени. Направен е извод за липса на доказателства за реално извършване на фактурираните услуги.

3. „ЕКСПЕЛИ СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 2 840,00 лв. за данъчен период месец март 2014 г. по фактура №20...014 от 21.02.2014 г., с предмет - СМР. Ревизиращите са констатирани, че липсват оригинални документи, издадени от това дружество, включително такива не са иззети и от Специализирана прокуратура. По реда на чл. 32 от ДОПК на доставчика е връчено искане за представяне на документи, но такива не са представени. Органите по приходите са направили извод, че липсват доказателства за реално престирание на услуги.

4. „АУРА СИСТЕМС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 218 500,00 лв. за периодите април, май, юни, юли, септември, октомври и ноември 2014 г. Фактурите са с предмет - услуга, услуга по договор, извършено СМР по договор, транспортна услуга, реклама, изграждане подпорна стена, наем.

Ревизиращите са установили, че за месец ноември 2014 г. „АУРА СИСТЕМС“ ЕООД не е подало справка-декларация и регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС. Регистрацията му по ЗДДС е прекратена, считано от 12.11.2014 г. Жалбоподателят не е представил оригинални документи, издадени от това дружество, а наличие на такива не е установено и сред иззетата документация. При предходната ревизия на доставчика е направена проверка, но същият не е открит на адреса за кореспонденция и не е представил документи. Установено е, че му е извършена ревизия и издаден Ревизионен акт №-22021495524-091-001 от 22.04.2015 г. за установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 04.04.2014 г. до 31.07.2014 г. В хода на ревизията не са представени доказателства за извършени от дружеството реални доставки на стоки и/или услуги. Начисленият данък е приет за дължим на основание чл. 85 от ЗДДС. При тази фактическа обстановка ревизиращите са приели за недоказано реалното извършване на фактурираните доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС във връзка с фактури, издадени от „МИЛЕНИУМ ГОЛД ТРЕЙД“ ЕООД, „ИМПЕРИУМ КЪМПАНИ“ ЕООД, „ЕКСПЕЛИ СТРОЙ“ ЕООД и „АУРА СИСТЕМС“ ЕООД.

Ревизионен акт за поправка на РА №П-16002418105354-003-001 от 13.06.2018 г. е връчен електронно на 13.06.2018 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-06-3896 от 25.06.2018 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 31.08.2025 г. В този срок (на 27.07.2018 г.) е сключено споразумение по чл.156, ал.7 от ДОПК, с което срокът за произнасяне е удължен с три месеца – до 30.11.2018 г. В този срок е постановено Решение № 1856 от 30.11.2018 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част и съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК е предмет на съдебния спор.

Решение № 1856 от 30.11.2018 г. на директора на ДОДОП С. е връчено на 14.12.2018 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 28.12.2018 г., от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният

ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се установяват допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения. Изложеното, във връзка с разпоредбата на чл.160, ал.1 от ДОПК, определя спора като материалноправен – относно наличието на реални доставки на стоки и услуги смисъла на по чл.6, чл.9, вр. чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС.

Преди произнасяне по спорния предмет относно наличието на реални доставки на стоки и услуги е дължимо произнасяне по направеното от жалбоподателя възражение за изтекла абсолютна погасителна давност по чл.171, ал.2 от ДОПК. Разпоредбата предвижда, че с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността. В случая, ответникът не навежда твърдения за наличие на изключенията по чл.171, ал.2 от ДОПК, по т. 1 - 5 от разпоредбата. Доколкото установените с РА задължения са за ДДС, то по аргумент от чл. 125, ал. 5, във вр. с чл. 89 ЗДДС, давностният срок по чл.171, ал.2 от ДОПК е започнал за тече, както следва:

I. За данъчни периоди от м. март 2014 г. до м. ноември 2014 г., задължението е изискуемо до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят, поради което е следвало да бъдат платени (за най-късния месечен период) най-късно до 14.12.2014 г. Годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, е 01.01.2015 г., от когато тече давностният срок по чл.171, ал.2 от ДОПК, който изтича на 31.12.2024 г. Дължим е извод, че давностният срок по чл.171, ал.2 от ДОПК за тези задължения е изтекъл в хода на съдебното производство, поради което РА в тази му част следва да бъде отменен единствено на това основание и без произнасяне по същество на материалноправния спор.

Съдът намира за неприложима към изтичането на срока по чл.171, ал.2 от ДОПК разпоредбата на § 29 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., според която до отмяната на извънредното положение срокът по чл. 171, ал. 2 от ДОПК не се прилага. Волята на законодателя очевидно е била да не се прилага чл. 171, ал. 2 от ДОПК в случаите, когато погасителната давност изтича в периода от 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г., какъвто настоящият случай не е. В противен случай и в нарушение на същата разпоредба би се стигнало до спиране на давностния срок по чл.171, ал.2 от ДОПК на основание, което не е предвидено в него, което съдът намира за недопустимо (в този смисъл е Решение № 1714 от 20.02.2025 г. по адм. д. № 10577/2024 г. на Първо отделение на ВАС).

Неоснователно е искането на ответника в писмена защита от 14.11.2025 г. за приложение на чл.160, ал.4 от ДОПК за произнасяне по инованието и размера на задълженията поради злоумишлени действия на задълженото лице, които са довели до изтичане на абсолютния давностен срок. Разпоредбата не предвижда подобно разграничение (на действията на ДЗЛ на умишлени или добросъвестни), а единствено държи сметка дали давностният срок е изтекъл в хода на ревизионното производство. По аргумент от противното на чл. 160, ал. 4, изр. второ ДОПК, при изтекла абсолютна погасителна давност по чл.171, ал.2 от ДОПК в хода на съдебното производство, е дължима отмяна на РА (в съответната част), без да се извършва проверка по същество на

материалноправния спор.

Установяването с РА на погасени по давност публични задължения е незаконосъобразно. По аргумент от чл. 174 ДОПК изтичането на давностния срок не погасява публичното задължение, а възможността за принудителното му изпълнение. Тъй като с чл. 209, ал. 2, т. 1 ДОПК на РА е признато качеството на изпълнително основание, той е насочен именно към такова изпълнение. Създаването на изпълнително основание за вземане, което не подлежи на принудително изпълнение, е в противоречие с материалния закон, освен ако давностният срок е изтекъл по време на ревизията и е уважено възражение за изтекла давност (арг. от чл. 155, ал. 2, изр. 2 и чл. 160, ал. 4, изр. 2 ДОПК).

Изложеното определя погасяване на установените задължения по ЗДДС във връзка със следните доставчици:

1. „ПРАЙМ ДЕВЕЛОПМЕНТС“ ООД, ЕИК[ЕИК] относно отказано право на данъчен кредит в размер на 117 324,84 лв. за периодите март, април и май 2014 г. Фактурите са с предмет - аванс, газ пропан-бутан, материали.

2. „ГОЛД СТАР АГРОТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] относно отказано право на данъчен кредит в размер на 184 558,57 лв. за периодите юни, юли, август и септември 2014 г. Фактурите са с предмет - гориво и газ пропан-бутан.

3. „БЪЛГЕРИЪН АГРОУЪРЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] относно отказано право на данъчен кредит в размер на 216 364,80 лв. за периодите септември, октомври и ноември 2014 г. Фактурите са с предмет - гориво.

4. „ЛИДЕР КАРС БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 28 879,56 лв. за данъчен период месец септември 2014 г. Фактурите са с предмет - гориво.

5. „ЕВРО ОЙЛ 2013 БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /понастоящем с наименование „БЛЕК ГОЛД БГ“ ЕООД/ - отказано право на данъчен кредит в размер на 90 253,09 лв. за периодите септември и октомври 2014 г. Фактурите са с предмет - гориво.

6. „ИМПЕРИУМ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 40 000,00 лв. за данъчен период месец март 2014 г. Фактурите са с предмет - услуга, полагане на павета, монтаж на бордюр, монтаж на билборд, полагане на бетонова мазилка.

7. „ЕКСПЕЛИ СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 2 840,00 лв. за данъчен период месец март 2014 г. по фактура №20...014 от 21.02.2014 г., с предмет - СМР. Ревизиращите са констатирали, че липсват оригинални документи, издадени от това дружество, включително такива не са иззети и от Специализирана прокуратура. По реда на чл. 32 от ДОПК на доставчика е връчено искане за представяне на документи, но такива не са представени. Органите по приходите са направили извод, че липсват доказателства за реално престиране на услуги.

8. „АУРА СИСТЕМС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 218 500,00 лв. за периодите април, май, юни, юли, септември, октомври и ноември 2014 г. Фактурите са с предмет - услуга, услуга по договор, извършено СМР по договор, транспортна услуга, реклама, изграждане подпорна стена, наем.

Установените с РА задължения за посочените данъчни периоди общо в размер на **1 227 308.76 лв.**, главница и лихви, като незаконосъобразни поради погасени по давност по чл.171, ал.2 от ДОПК, не са дължими и РА следва да бъде отменен в тази му част.

II. За данъчни периоди от м. декември 2014 г. до м. март 2015 г., задълженията е следвало да бъдат погасени най-рано до 14.01.2025 г. и най-късно до 14.04.2015 г. За тях

годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, е 01.01.2016 г., от когато тече давностният срок по чл.171, ал.2 от ДОПК, който изтича на 31.12.2025 г. Дължим е извод, че давностният срок по чл.171, ал.2 от ДОПК за тези задължения не е изтекъл в хода на съдебното производство, поради което съдът дължи произнасяне по същество на материалноправния спор.

Понятието „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещь от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл.14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по сделката или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. Именно в тази връзка, като обстоятелства, указващи на липса на реална икономическа дейност, съдът намира за правилни и обосновани доводите на приходните органи, които са косвено указание за липса на реална дейност при спорните участници в търговския оборот - липса на наети лица на релевантни длъжности, липса на данни за наети офиси или други помещения за осъществяване на стопанска дейност, липса на данни за извършване на обичайните за стопанската дейност разходи за телекомуникационни и комунални услуги, за наем, за транспорт. Всички тези обстоятелства са косвено указание, че търговските субекти не осъществяват реална икономическа дейност, като предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит. Принципно вярна е тезата на жалбоподателя, че по отношение на отделни обстоятелства, като напр. наличието на наети лица, практиката на СЕС не изисква знание у получателя по доставките, но същата е категорична, че Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали **самият издател** на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 „Gabor Toth“), какъвто е настоящият случай, доколкото изводите на приходните органи са, че фактурираните доставки не са реално осъществени от издателите на фактурите.

Спорът по същество касае следните доставчици:

1. „БЪЛГЕРИЪН АГРОУЪРЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] относно отказано право на данъчен кредит за **м. декември 2014 г.** Фактурите са с предмет - гориво.

Установено е при ревизията, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на основание чл. 176 от ЗДДС - във връзка с данъчни нарушения. В периодите от регистрацията до deregистрацията му по ЗДДС жалбоподателят е единственият му клиент на територията на България. Ревизиращите са установили, че като място на товарене са вписани държавите по регистрация на чуждестранните доставчици, а като място на разтоварване

- складова база на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД. От представените ЧМР е установено, че изпращачи са румънските дружества, а получател е „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД, с място на получаване в [населено място]. В клетка 24 на товарителниците /получател/, фигурира подпис, върху който има печат на ревизираното дружество. Прието е в РД и РА, че не са представени доказателства за движение на стоките от доставчиците към жалбоподателя и не е установено предаване на пратките, посочени в приложените декларации за съответствие. При направена проверка в информационна система „Контрол на горивата“ ревизиращите са констатирали, че задълженият субект не е декларирали получени горива от спорните доставчици, а те от своя страна също не са декларирали данни за доставени горива на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД, каквото е изискването на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС.

При проведената процедура по обмен на информация чуждестранният доставчик - BULROM GAS IMPEX Sri, Румъния, VIN RO14012009 е заявил, че *има сключени договори с доставчиците на гориво* и че е извършил доставките до склад на „РДП ОЙЛ“ ЕООД. Като превозвачи са посочени дружествата „Т. А. ТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ВИ СИ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „КОЛЛАТ“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Посочил е още, че кореспонденцията с дружествата-доставчици е извършвана по електронен път. От името на всички дружества търговската кореспонденция е водена от г-н Г. Г. Х., ЕГН [ЕГН]. При проверка на банковите сметки на доставчиците е констатирано, че постъпили от жалбоподателя суми са превеждани за разплащане на газ към чуждестранните доставчици „BUTAN GAS R.“, VIN R08297854 и „БУЛПРИМ ГАЗ И.“, Румъния и „К. ГАЗ“, Гърция.

Във връзка с „БЪЛГЕРИЪН АГРОУЪРЛД“ ЕООД е присъединен протокол от разпит на управителя - Р. Г. Н., проведен в хода на досъдебно производство №7/2015 г. Същата е заявила, че не знае да е собственик на това дружество. Констатирано е, че на доставчика е извършена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС с обхват от 24.06.2014 г. до 23.01.2015 г. За резултата е издаден Ревизионен акт №Р-22221415006565-091-001 от 18.02.2015 г. В хода на ревизията дружеството не е представило документи. Начисленият данък е приет за дължим на основание чл. 85 от ЗДДС, като е направен извод за липса на доказателства за реално извършвана икономическа дейност.

2. „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - отказано право на данъчен кредит в размер на 336 195,46 лв. за периодите декември 2014 г., януари и февруари 2015 г. Фактурите са с предмет - гориво /газ пропан-бутан/.

Установено е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на основание чл. 176 от ЗДДС - във връзка с данъчни нарушения. В периодите от регистрацията им по ЗДДС до deregистрацията им по ЗДДС жалбоподателят е единственият им клиент на територията на България. Обстоятелствата са идентични като при предходния доставчик, поради което не следва да се преповтарят.

Във връзка с „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД в хода на ревизията са присъединени протоколи от проведени разпити на лицата Б. А. К., вписан като представляващ спорния доставчик и на В. В., като упълномощено лице да се разпорежда със средствата по банковите сметки на „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД и едновременно с това, като заемащ длъжност шофьор в „Т. А. ТРАНС“ ЕООД. При проведените им разпити лицата са заявили, че не са осъществявали дейност от името на това дружество, а представляващият го е обяснил, че е неграмотен.

Приета по делото съдебно-счетоводна експертиза е установила, че доставчикът е

декларирал продажби към жалбоподателя, като процесните фактури са включени в дневниците му за продажби. Според отговора на въпрос № 8 относно заплатен акциз след освобождаване на горивото вещото лице е установило по делото документи, удостоверяващи общ размер на заплатен акциз от 1 682 850,40лв.

3. „БЪЛГАРИЯ ХИТТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], отказано право на данъчен кредит в размер на 101 703,52 лв. за данъчен период месец март 2015 г. Фактурите са с предмет - гориво.

Установено е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на основание чл. 176 от ЗДДС - във връзка с данъчни нарушения. В периодите от регистрацията им по ЗДДС до deregистрацията им по ЗДДС жалбоподателят е единственият им клиент на територията на България. Обстоятелствата са идентични като при предходния доставчик, поради което не следва да се преповтарят.

Във връзка с „БЪЛГАРИЯ ХИТТРЕЙД“ ЕООД е установено, че както при първата ревизия, така и при повторната, жалбоподателят не е представил фактури, издадени от този доставчик, нито съпътстващи документи, освен Договор за складиране на акцизни стоки от 27.02.2015 г. За признаване на правото на приспадане на данъчен кредит не е налице предпоставката по чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Този извод се опровергава от доказателствата, приложени към молба от 17.02.2025 г., с които жалбоподателят се е снабдил ПО ДП № 7/2015 г. на СО-СГП и пр.пр. № 486/2014 г. на Специализирана прокуратура.

Приета по делото съдебно-счетоводна експертиза е установила, че този доставчик е декларирал продажби към жалбоподателя, като процесните фактури са включени в дневниците му за продажби.

Жалбоподателят е представил Протокол № BG003000-РК42-ПП1 от 06.01.2016 г. на Агенция „Митници“ – Митница П., който удостоверява извършена проверка в негов данъчен склад в [населено място], [улица]. При проверката е извършена инвентаризация на складовите наличности, съхранявани в данъчния склад, като моментните показания на средствата за измерване и контрол са съвпаднали с показанията на тотализаторите в Българска акцизна централизирана информационна система (БАЦИС), Модул Измервателни устройства, при констатации, че дружеството е подавало коректно данни към информационната система БАЦИС на АМ. След преглед на документи, вкл. на иззетите по ДП № 7/2015 г. на СО-СГП и пр.пр. № 486/2014 г. на Специализирана прокуратура, както и по информационни системи на АМ и НАП, е установено, че дружеството е продавало втечен газ (пропан-бутан) , при което проверяващият екип е изпратил искания за извършване на насрещни проверки *на фирми – клиенти на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД. Изводите на проверката са, че за периода от 21.06.2011 г. до 31.08.2015 г. не са установени задължения за акциз от лицензирания складодържател „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД.*

Съдът намира изводите на митническата проверка по Протокол № BG003000-РК42-ПП1 от 06.01.2016 г. за неотнормирани, доколкото настоящият спор касае доставчиците на жалбоподателя към данъчния му склад, а не от ревизираното лице към негови клиенти. Проверката на АМ касае негови клиенти и задълженията му за заплатен акциз, които логично са заплатени, както е установило и назначеното по делото вещо лице.

Противно на твърденията на жалбоподателя новопредставените от него доказателства от митническата система БАЦИС *не доказват твърденията му за реални доставки на течни горива от доставчиците му „БЪЛГЕРИЪН АГРОУЪРЛД“ ЕООД, „ФРОНТЕРО*

ДИМЕРО“ ЕООД и „БЪЛГАРИЯ ХИТТРЕЙД“ ЕООД. Представените от процесуалния му представител адв. Д. И. писмени доказателства – извлечения от Регистър „Дневник складова наличност“ в БАЦИС (Приложения №№ 1 и 2, от л.1 до л.1026) **не съдържат данни, че получател на стоки в данъчния му склад са трети лица – негови доставчици.** Извлеченията не съдържат данни от чие име е вложена стоката в данъчния склад, а ако привръзката е чрез номер на данъчна фактура, то това касае създаването на частни документи от лица, които са заинтересовани от посочената в тях информация, респ. без обвързваща доказателствена сила и без достоверна дата по смисъла на чл.181от ГПК.

Съдът намира документите в Приложения №№ 3, 4 и 5 към делото (от л.1027 до л.2200 от приложенията) за неотносими, тъй като съдържат доказателства за изпращане на стоки от „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД към негови получатели. Идентични доказателства за изпращане на стоки към клиенти на ревизираното дружество се съдържат в новопредставени приложения от досъдебно производство №№29 и 30. Това обстоятелство не е спорно по делото, а именно, че от данъчния склад на жалбоподателя са освобождавани по смисъла на чл.20, ал.2, т.1 от ЗАДС стоки към трети лица. То не оборва тезата на приходните органи, че не са налице реални доставки на горива между жалбоподателя и неговите доставчици, а се касае за **доставки между ревизираното лице и чуждестранни контрагенти – изпращачи на горивото в Румъния.**

По идентичен начин, издадените от жалбоподателя към негови клиенти фактури и придружителните документи към тях, съдържащи се в Приложения №№ 12, 14, 15 и частично в Приложения №№ 10, 11, 12 и 13, са неотносими към спорните доставки на горива **към** жалбоподателя.

Приложените електронни административни документи (е-АД) в Приложение № 6 към делото (за относимите периоди м.декември 2014 г. до м.март 2015 г.) се съдържат от л.2953 до л.3219 от приложението. **Всички те, без изключение,** съдържат данни, че получател на стоките е жалбоподателят „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД, **каквито са изводите и на приходните органи.** Електронният формуляр съдържа графа 5 търговец-получател, графа 7 първи търговец – място на доставката, 2а – съобщение за получаване и 4а – място на доставката, **във всички от които** неизменно е посочено името на жалбоподателя „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД. При наличието на две графи за търговец-получател (5 и 7) и при твърдяното от ревизираното дружество влагане на стоки от името на други търговци в данъчния му склад, би могло поне в едната клетка от е-АД да е посочен „действителният“ получател на течните горива, което не е сторено, а вместо това навсякъде в е-АД като получател е посочен „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД. Това обстоятелство кореспондира с многобройните представени по делото международни товарителници, в които неизменно в кл.24 за получател фигурира подпис и печат на дружеството – жалбоподател. Както обосновано е отбелязано в Решение № 1856 от 30.11.2018 г., в представените товарителници като получател на горивото е посочен жалбоподателят, а не някой от спорните доставчици, като в това му качество именно „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД е регистрирало с подпис и печат получаване на стоките по CMR, съответно е направило изявление за тяхното получаване по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО. Дължим е извод, че придружаващите спорните фактури документи не сочат като получатели доставчиците на ревизираното дружество.

Независимо дали касаят данъчни периоди, за които задълженията са погасени по давност или не, съдът констатира, че придружаващите процесните фактури документи

са идентични по отношение на всички спорни доставчици. В Приложения №№ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, частично в №№ 10, 11, 12 и 13 от първоначалната ревизионна преписка, в новопредставени по пр.пр. №17866/22 г. на СГП Приложения №№25, 26, 34, 35, 37, 49, 50, 54, 55, 57 (относно „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД), в новопредставени по пр.пр. №17866/22 г. на СГП Приложения №25, 27, 30, 55 относно „БЪЛГАРИЯ ХИТТРЕЙД“ ЕООД и в новопредставени по пр.пр. №17866/22 г. на СГП Приложения №34, 43, 44, 48 относно „БЪЛГАРИЯ АГРОУЪРЛД“ ЕООД, се съдържат документи, придружаващи спорните превози от изпращачи в Република Румъния към Република България – фактури, експедиционни документи, придружаващи административни документи на ЕО за получаване на акцизни стоки, международни товарителници, декларации за съответствие на гориво и други.

Приложение № 3 от първоначалната ревизионна преписка съдържа счетоводни справи, а Приложение № 5 – документи, относими към услугите.

Безспорно, фактурите от международния изпращач са издадени с получател доставчиците на ревизираното дружество, но същите са частни документи, без обвързваща материална доказателствена сила. В международните товарителници и административните документи на ЕО, придружаващи акцизните стоки (по бланка), като място на дестинацията и като получател е посочен „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД. Кантарните бележки (внесен товар) за получаване на горивата в базата в [населено място] и приемо-предавателните протоколи за товарене на стоката в Румъния и разтоварването ѝ в склада на жалбоподателя са подписани от шофьорите на автомобилите на превозвачите като „представител на клиента“, т.е. не може да се направи извод, че са подписани от представители на доставчиците. Приложените към същите документи извлечения от Дневник „Складова наличност“ съдържат данни единствено за вида и количеството на стоката, но не и индивидуализиращи данни за вложителя ѝ или за доставчика на жалбоподателя, от името на който се влагат стоките в данъчния склад.

В новопредставените от по пр.пр. №17866/22 г. на СГП документи се съдържат заявки за транспорт към „Т. А. ТРАНС“ ЕООД, но всичките са направени от името на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД. Налични са товарителници за осъществен транспорт, но с подпис и печат на „Т. А. ТРАНС“ ЕООД или на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД. В новопредставените Приложения № 25 и 30 относно „БЪЛГАРИЯ ХИТТРЕЙД“ ЕООД и №№ 25, 34, 37, 55 относно „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД се съдържат **заявки** от доставчиците към румънските изпращачи, но същите са електронни и не са подписани от представители на доставчиците, поради което не доказват прехвърляне на горива от изпращача в Румъния към доставчиците.

В Приложения №№ 27 и 49 относно „БЪЛГАРИЯ ХИТТРЕЙД“ ЕООД се съдържат неподписани от представител на доставчика анекси към договор (л.1448, 1409, 1383, л.010656, 010663, от 010673 до 010687 включително). Договор от 05.03.2015 г. с румънски изпращач (л.1443), както и основният договор от 18.03.2025 г. не е подписан от представител на доставчика (010672). Касае се за основен пропуск при съставяне на документите, който препятства извод, че на същите съответстват реално развили се правоотношения.

В Приложения №№ 26, 34, 37, 49, 55 се установяват **анекси** към договори с румънските изпращачи, но те и дори основният договор от 02.12.2014 г. (988), не са подписани от името на доставчика „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД (л.013487, от л. 010715 до 010722 включително, л.010754, 010769, л.935, 968, 969).

По идентичен начин в Приложения № 35, 41, 43, 44, 48 относно „БЪЛГЕРИЪН

АГРОУЪРЛД“ ЕООД анексите към договора с румънските доставчици не са подписани от името на този доставчик (л.007209, 007215, 007217, л.007910, 008154, 007914, л.008561, 008576, 008635, 008648, 010130, 010131, 010230, 010235, от 010262 до 010265 включително, 010292, 010293), както и основният договор от 01.09.2024 г. с румънския изпращач не е подписан от представител на доставчика (л. 008544, л.010218) и договор от 09.09.2014 г. (л.007917).

В новопредставените приложения по пр.пр. №17866/22 г. на СГП се съдържат **заявки** на бланки на „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД, но като заявител в тях е посочено „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД и същите са подпечатани с печат на ревизираното дружество, а не на доставчика (л. 1557, 1603, 1605, 1634, 1900, 4409, 013495, 013657, 013658 и други).

В чл.7 от еднотипните договори за складиране на акцизни стоки, сключени от ревизираното дружество и спорните доставчици е посочено, че акцизните стоки, собственост на вложителя, се освобождават за потребление по смисъла на чл.20 от ЗАДС след *писмено искане* от страна на вложителя. Както се посочи, такива искания/заявки не са приложени към всички спорни фактури, а представените не са подписани, т.е. не удостоверяват авторството на волеизявлението или съдържат подпис и печат от името на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД.

Визираните липси и несъответствия в документите потвърждават изводите на приходните органи, че отношенията между ревизираното дружество и доставчиците му на горива от румънски изпращачи са оформени единствено документално, но на същите не съответстват реални стопански операции. Документите, които придружават движението на горивата (ЧМР и придружаващи административни документи на ЕО) сочат като получател „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД. Кантарните бележки за влягането на горивата в данъчния склад и приемо-предавателните протоколи са подписани от шофьорите на превозвачите. Изложеното препятства извода за реално предаване и получаване на стоките по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО между претендираните доставчици и „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД. Основните договори и анекси към тях между спорните доставчици и румънските изпращачи не са подписани от представител на българските дружества. Съвкупната преценка на тези обстоятелства правилно е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки по смисъла на чл.6 от ЗДДС по спорните фактури.

В подкрепа на тези изводи са и редица установени от ревизиращите органи косвени доказателства, напр. доставчиците са deregистрирани по ЗДДС на основание чл. 176 от ЗДДС във връзка с данъчни нарушения, в периодите от регистрацията им по ЗДДС жалбоподателят е единственият им клиент на територията на България, което няма житейска и търговска логика. Липсата на задължение за деклариране на горивата по чл.118, ал.11 от ЗДДС, както твърди жалбоподателят, не оборва наличието на изложените многобройни несъответствия в писмените доказателства и наличие на косвени такива, които навеждат на липса на реална икономическа дейност от страна на доставчиците, което обстоятелство е релевантно за признаване на претендираното данъчно предимство. Независимо, че чуждестранният доставчик - BULROM GAS IMPEX Sri, Румъния, VIN RO14012009 е заявил, че *има сключени договори с доставчиците на гориво, респ. е издал фактури към тях*, то също е посочил, е кореспонденцията с дружествата-доставчици е извършвана по електронен път, като от името на всички дружества търговската кореспонденция е водена от *Г. Г. Х., ЕГН [ЕГН]*, за което *обстоятелство също няма* житейска и търговска логика, освен, че отношенията са

оформени единствено документално, без на същите да съответстват реални стопански операции и реално опериращи на пазара стопански субекти. Показателни в това отношение са показанията на управителя на „БЪЛГЕРИЪН АГРОУЪРЛД“ ЕООД - Р. Г. Н., предоставени в хода на досъдебно производство №7/2015 г., която е заявила, че не знае да е собственик на това дружество. На доставчиците са издадени ревизионни актове за процесните данъчни периоди, в които са установени идентични обстоятелства - липса на доказателства за реално извършвана икономическа дейност, като начисленият данък е приет за дължим на основание чл. 85 от ЗДДС. Лицата, разпитани от името на „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД - Б. А. К., вписан като представляващ спорния доставчик и на В. В., като упълномощено лице да се разпорежда със средствата по банковите сметки на „ФРОНТЕРО ДИМЕРО“ ЕООД и едновременно с това, като заемащ длъжност шофьор в „Т. А. ТРАНС“ ЕООД, са заявили, че не са осъществявали дейност от името на това дружество, а представляващият го е обяснил, че е неграмотен.

Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства навежда съда на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки на горива по смисъла на чл.6 от ЗДДС и чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО от претендираните доставчици към жалбоподателя. Предвид доказаната негова материална, кадрова и техническа обезпеченост със собствен ресурс да извършва ВОП на гориво и да съхранява същото, за което разполага с нает данъчен склад и има 18 лица, назначени по трудов договор, се потвърждават изводите на приходните органи, че **доставките на гориво реално са извършени между ревизираното лице и чуждестранните контрагенти.**

Останалите представени по делото доказателства касаят погасените по давност периоди, поради което не се обсъждат.

Съдържащото се USB устройство на л. 376 от делото е празно.

Законът за акцизите е данъчните складове урежда следните легални определения в чл.4 (в относимите за ревизираните данъчни периоди редакции):

Т.2 "Лицензиран складодържател" е търговец по смисъла на Търговския закон, който е получил лиценз да произвежда, складира, получава и изпраща акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз;

Т.3 "Данъчен склад" е място, където се произвеждат, складира, получават и изпращат акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз от лицензиран складодържател в съответствие с разпоредбите на този закон;

4. "Режим отложено плащане на акциз" е съвкупност от правила, приложими за производството, складирането и движението на стоки при отложено плащане на акциза.

Т.28 (нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.12.2009 г.) "Регистриран получател" е лице, което при определени условия има право да получава акцизни стоки от друга държава членка под режим отложено плащане на акциз. Регистрираният получател не може да складира или изпраща акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз.

Т.41 "Доставка на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз" е еднократно движение на определено количество акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз.

Т.43 "Получател" е лицензиран складодържател, регистриран получател, временно регистриран получател или лицата по чл. 21, ал. 1, т. 1 и 3, които са посочени като получател в електронния административен документ при движение на акцизни стоки под режим отложено плащане на акциз.

Процесните е-АД не сочат претендираните доставчици като получатели на горивата по смисъла на чл.4, т.43 от ЗАДС (бел.на съдията).

Съгласно чл.46, ал.1 от ЗАДС при режим отложено плащане на акциз по смисъла на този закон временно се отлага облагането с акциз на стоки при тяхното производство, въвеждане или внасяне на територията на страната. Според ал.2 на разпоредбата режим отложено плащане на акциз се прилага от лицензиран складодържател при:

1. производството на акцизни стоки в данъчен склад;
2. складирането на акцизни стоки в данъчен склад;
3. движението на акцизни стоки.

Реквизитите на данъчния документ по чл.84, ал.1, т.1 от ЗАДС (акцизен данъчен документ или регистриран електронен акцизен данъчен документ) са уредени в чл.84, ал.6 от ЗАДС (редакция за ревизираните периоди). Той следва задължително да съдържа: основание за възникване на задължението за начисляване на акциз; издател - идентификационни данни за лицето, включително ЕИК и идентификационен номер по този закон; *вложител* - идентификационни данни, включително ЕИК; *получател* - идентификационни данни, включително ЕИК; *превозвач* - идентификационни данни, ЕИК и регистрационен номер на превозното средство; данни за акцизната стока - вид на стоката, количество, стойност на сделката, код по КН, мерна единица, основа за облагане с акциз, мерна единица, различна от посочената в чл. 28, коефициент за преизчисляване към данъчната основа, акцизна ставка, размер на акциза и точен адрес на мястото на доставка и разтоварване. Реквизитите на АДД по чл.84, ал.6 от ЗАДС предоставят възможност за разграничение между вложител и получател на акцизни стоки, *каквото разграничение не е направено в представените по делото АДД.*

По силата на пар.1, т.16 от ДР на Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол (Н.) "Разпространение на течни горива" е движението на течните горива по веригата от производител, съответно от вносител, до крайния разпространител в местата по чл. 3, ал. 1, т. 5 ЗЧАВ - резервоарите за съхраняване и използване на течни горива, петролните бази, терминалите, бензиностанциите, авто- и жп цистерните, корабните горивни танкове, с изключение на резервоарите на моторните превозни средства.

Съгласно чл.20, ал.1 от ЗАДС задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки за потребление. Освобождаване за потребление е (по ал.2, т.1) извеждането на акцизните стоки от данъчен склад. Според отговора на въпрос № 8 на ССЕ относно заплатен акциз след освобождаване на горивото, вещото лице е установило по делото документи, удостоверяващи общ размер на заплатен акциз от 1 682 850,40лв. Както се посочи, спорно по делото е не движението на акцизните стоки след освобождаването им за потребление, а получаването им от претендираните български доставчици на ревизираното дружество.

Визираната нормативна уредба е показателна, че за движението на течни горива по веригата от производител, съответно от вносител, до крайния разпространител се създават многобройни документи, чиито императивни реквизити следва да съдържат информация относно реалния получател на стоката. Независимо от изключителния обем на писмените доказателства по делото от същите не следва извод, че реални получатели на течни горива от румънските изпращачи са претендираните доставчици на ревизираното дружество.

Дължим е извод за отхвърляне на оспорването в тази му част на основание чл.160, ал.1

от ДОПК.

4. Относно доставчика „МИЛЕНИУМ ГОЛД ТРЕЙД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е отказано право на данъчен кредит в размер на 16 998,00 лв. за данъчен период месец декември 2014 г. по фактури с предмет - услуга, рекламни материали. При ревизията е установено, включително след проверка на иззетата от Специализирана прокуратура документация на жалбоподателя, че не са налице оригинални документи, издадени от посочения доставчик. При направената в предходната ревизия проверка на доставчика, същият не е открит на адреса за кореспонденция и не е отговорил на връченото му искане за представяне на документи. Констатирано е, че на „МИЛЕНИУМ ГОЛД ТРЕЙД“ ЕООД е извършена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС за периода от 17.11.2014 г. до 31.12.2014 г. и е издаден РА №Р-22221015000877-091-001 от 23.10.2015 г. Установено е, че дружеството няма технически и кадрови потенциал и не доказва реално извършване на търговска дейност. Начисленият ДДС е приет за дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

Съдът съобразява, че доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le Rayon d'Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ.

За обосноваване на доставка на услуга, най-общо е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и престирането на резултата от получателя по доставката, както и да са налице съставени за това документи. За да бъде една услуга фактически осъществена, същото изисква полагане на труд от физически лица и използване на съответните технически средства, както и в повечето случаи влягане на материали. Без наличие на кадрови потенциал един субект не би могъл да извърши дадена услуга. Именно в тази връзка, като косвено указание за наличие на реална икономическа дейност, а не като елемент от фактическия състав на претендираното право на приспадане на ДК, приходните органи правилно са изследвали съвкупно с всички обстоятелства по делото кадровия и технически потенциал на преките доставчици.

Принципно вярна е тезата на жалбоподателя, че по отношение на отделни обстоятелства, като напр. наличието на наети лица, практиката на СЕС не изисква знание у получателя по доставките, но същата е категорична, че Директива 2006/112/ЕО

и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали **самият издател** на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 „Gabor Toth“), какъвто е настоящият случай, доколкото изводите на приходните органи са, че фактурираните доставки не са реално осъществени от издателите на фактурите.

Съдът съобразява, че спорните фактури с предмет услуга и рекламни материали не съответстват на изискването по чл.114, ал.1, т.9 от ЗДДС. Към същите не са налични придружаващи документи, от които да се установи предмета на услугите или вида на рекламните материали, както и дали договореното възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга. Тези обстоятелства, обсъдени с косвените данни от издадения на доставчика ревизионен акт, съдържащ констатации, че дружеството няма технически и кадрови потенциал и не доказва реално извършване на търговска дейност, навеждат на категоричен и несъмнен извод за липса на реални доставки на стоки и услуги като материалноправна предпоставка по чл.6 и чл.9 от ЗДДС за признаване на претендираното данъчно предимство.

Дължимо е отхвърляне на оспорването и в тази част на основание чл.160, ал.1 от ДОПК относно установените с РА задължения за данъчни периоди от 01.12.2014 г. до 31.03.2015 г., общо в размер на **576 33.84 лв.**, главница и лихви.

Независимо от изхода на спора съдът намира, че разноски се дължат в хипотезата на чл.161, ал.3 от ДОПК, според който в случаите, когато пред съда се представят доказателства, които е могло да бъдат представени в административното производство, представилата ги страна заплаща изцяло разноските по делото независимо от неговия изход. За първи път по делото, с молба от 17.02.2025 г., жалбоподателят представи доказателства, с които се е снабдил по ДП № 7/2015 г. на СО-СГП и пр.пр. № 486/2014 г. на Специализирана прокуратура. Същите доказателства са иззети на 25.06.2015 г., а процесната ревизия е образувана със ЗВР от 02.02.2017 г. Съдът приема, че не са съществували процесуални пречки ревизираното дружество да прояви активност за приобщаване на доказателствата, както в хода на първоначалната, така и на повторната ревизия, а също и при оспорването по административен ред. Вместо това, доказателствата от наказателното производство са приобщени към настоящето съдебно производство шест години след образуването му и при безспорно изтекъл давностен срок по чл.171, ал.2 от ДОПК. С тези действия се осъществява хипотезата на чл.161, ал.3 от ДОПК, поради което направените от жалбоподателя разноски по списък по чл.80 от ГПК (л.837) следва да останат за негова сметка. В допълнение, жалбоподателят следва да понесе допълнителните разноски, направени от в.л. К. за преглед на новопредставените документи по ДП № 7/2015 г. на СО-СГП и пр.пр. № 486/2014 г. на Специализирана прокуратура, както и юрисконсултско възнаграждение на ответника съобразно обжалваемия интерес от **1 803 642.25 лв.** или възнаграждение в размер на **51 704.36 лв.** съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.7 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Жалбоподателят следва да бъде осъден да внесе по сметка на АССГ допълнителните разноски за съдебно-счетоводна експертиза, посочени от вещото лице д-р П. К. в молба от 04.11.2025 г., в размер на **3 662.40 лв.**

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], област С. З., [улица], Ревизионен акт №Р-22002217000594-091-001 от 28.05.2018 г. и Ревизионен акт за поправка на РА №П-16002418105354-003-001 от 13.06.2018 г., издадени от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърдени с Решение № 1856 от 30.11.2018 г. на директора на ДОДОП [населено място], **в частта на** установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.03.2014 г. до 30.11.2014 г., общо в размер на **1 227 308.76 лв.**, главница и лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], област С. З., [улица], Ревизионен акт №Р-22002217000594-091-001 от 28.05.2018 г. и Ревизионен акт за поправка на РА №П-16002418105354-003-001 от 13.06.2018 г., издадени от органи по приходите в ТД на НАП С., потвърдени с Решение № 1856 от 30.11.2018 г. на директора на ДОДОП [населено място], **в частта на** установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.12.2014 г. до 31.03.2015 г., общо в размер на **576 33.84 лв.**, главница и лихви.

ОСЪЖДА „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], област С. З., [улица], да заплати на Национална агенция по приходите, чрез Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 51 704.36 лв.

ОСЪЖДА „РДЦ ОЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], област С. З., [улица], да заплати на Административен съд София град, [населено място], [улица], разноски за вещо лице в размер на 3 662.40 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: